

Pobles rebels contra l'imperi! ARRAN davant les darreres agressions de l'imperialisme

ARRAN :: 02/09/2014

Ante los conflictos provocados por agresiones imperialistas, queremos hacer público un breve análisis y emitir un posicionamiento nítidamente antiimperialista frente a estos

[Català]

Pobles rebels contra l'imperi! ARRAN davant les darreres agressions de l'imperialisme

Davant els conflictes provocats per les darreres agressions imperialistes arreu del món, des d'ARRAN volem fer pública una breu anàlisi d'aquests conflictes i emetre un posicionament nítidament antiimperialista front a aquests. Com a organització socialista i feminista entenem que vivim sota un sistema capitalista i patriarcal que es troba en la seua fase imperialista, representada principalment pel bloc EEUU-UE i l'OTAN. Aquest gran bloc imperialista busca constantment seguir acumulant capital mitjançant la subjugació de la resta de pobles del món per a apropiar-se dels seus recursos i riquesa. Per a fer-ho, no tenen cap problema en donar suport o impulsar cops d'estat o guerres per a imposar governs submisos als seus interessos o en fer revivre el terror del feixisme el racisme i el sionisme. Darrerament els interessos de l'imperialisme s'han materialitzat en conflictes a Síria, Ucraïna i Palestina, on han mostrat la seua cara més crua.

Síria

La crisi començà el març del 2011 amb una sèrie d'heterogènies protestes contra el règim de Bashar al-Assad emmarcades dins de l'anomenada Primavera Àrab. En aquestes protestes s'hi trobaven kurdes, revolucionàries, islamistes, etc. que reclamaven canvis per part del govern o fins i tot pretenien enderrocar-lo.

Després d'un seguit de protestes a favor i en contra del règim començà una escalada de violència i repressió que polaritzà el conflicte entre dos bàndols enfrontats: d'una banda el bàndol opositor, conformat principalment per l'Exèrcit Sirià Lliure (format pels desertors de l'exèrcit regular i civils) i diverses organitzacions jihadistes (al-Nusra, l'ISIS, Front Islàmic...); i de l'altra banda les forces del govern sirià, l'exèrcit i les forces de seguretat, amb el suport del govern rus. A banda, a Rojava, la zona del Kurdistan sirià, s'erigí un tercer agent, el poble kurd, que amb el Partit de la Unió Democràtica (PYD) i les seues Unitats de Protecció Popular (YPG) lluiten contra l'avanç del bàndol opositor i també per l'autonomia de la seua regió front el govern sirià.

El bàndol opositor ha rebut i rep actualment el suport dels EUA, Turquia i Aràbia Saudita entre d'altres. El suport de l'imperialisme occidental i els seus aliats submisos de l'Orient

Mitjà a l'oposició és clarament un intent d'imposar a Síria un govern favorable als seus interessos per a continuar apropiant-se dels recursos naturals de l'Orient Mitjà i augmentar la seua influència a la zona, enlloc de l'actual govern antiimperialista d'al-Assad. Per tal d'aconseguir-ho han armat i reforçat l'estructura de l'ESL (Exèrcit Sirià Lliure), arribant-se a plantejar una intervenció militar al país per part de l'OTAN i justificant-la pel suposat ús d'armes químiques per part del règim (una estratègia comunicativa molt semblant a la ja emprada a l'Iraq el 2003 i a Líbia el 2011).

El suport a l'oposició va fer que molts grups que van començar protestant contra el règim (socialistes, kurdes...) s'allunyaren del bàndol opositor i de l'ESL i es posicionaren amb el règim contra la rebel·lió finançada i armada per l'imperialisme i els governs més reaccionaris de la zona. Així, queden en un bàndol les forces que defensen la sobirania dels pobles de Síria i en l'altre aquelles que pretenen imposar un govern reaccionari i proimperialista, esmicolant així molts anys de règim popular i antiimperialista a Síria que ha aconseguit grans millores socials i que fins ara ha resistit l'embat tant de l'imperialisme occidental com de l'islamisme polític i que és la ja darrera democràcia popular a la regió.

Per tot açò, ens posicionem contra els opositors i l'ESL que pretenen materialitzar un cop d'estat per imposar un govern proimperialista. Mostrem el nostre rebuig a la ingerència i la intervenció de l'OTAN i l'imperialisme en aquest conflicte i fem valdre el nostre suport a la sobirania dels pobles sirià i kurd.

Ucraïna

Durant la tardor del 2013 el govern ucraïnès va començar un període de reunions i negociacions per a acostar-se a la UE que cristal·litzarien en l'Acord d'Associació que havia de signar-se en novembre del mateix any. Aquest acord rebia el suport de tots els partits amb representació al parlament excepte el Partit Comunista d'Ucraïna i pressionaven al partit del govern, el Partit de les Regions (tradicionalment més afí a Rússia i els països de l'antiga URSS que a Europa i la Unió Europea), per a que prenguera les mesures que feren falta per a fer realitat aquest Acord. Finalment, una setmana abans de la signatura de l'Acord, el govern va decidir rectificar i no signar-lo, cosa que va motivar una onada de protestes pro.europees arreu del país, en especial a Kíev.

Les protestes es van allargar fins al febrer i amb el pas del temps van passar de reclames pro.europees o de transparència en el govern a clares crides per la destitució del govern. També amb el pas del temps els grups feixistes presents en les protestes començaren a exercir d'avantguarda d'aquestes i van anar prenent un caràcter cada cop més violent, arribant a comptar amb armes de foc, cosa que generà notables aldarulls. En aquests moments els mitjans de comunicació occidentals van iniciar una campanya de manipulació dels fets que estaven succeint a Ucraïna amb la intenció de justificar la utilitat de l'Acord d'Associació i donant cobertura als manifestants. Açò deixa vore els interessos de l'imperialisme occidental per augmentar la seua àrea d'influència fins a Ucraïna, país amb una posició geoestratègica molt important per a augmentar la pressió contra Rússia i controlar gran part del gas emprat a l'Europa central.

Finalment, en febrer va tenir lloc un cop d'estat que obligà el president Ianukòvitx i gran part del seu partit a abandonar el país i que donà lloc un nou govern amb membres del

partit neofeixista Svoboda i amb la organització feixista paramilitar Pravy Sektor a les forces de seguretat. Aquest nou govern exerceix una brutal repressió contra la dissidència ideològica, en especial les comunistes i els sindicats obrers, les minories ètniques i el col·lectiu LGTBI.

Arran d'aquest nou govern colpista i les seues milícies feixistes naixen diversos moviments de resistència, en especial al sud-est del país, zones de majoria obrera i russòfona. A la Península de Crimea el govern regional va fer un referèndum on va guanyar per una majoria aclaparadora l'annexió a la federació russa, amb la qual cosa la zona quedà protegida de la influència del govern colpista.

Al Donbass s'hi han creat diverses repúbliques populars en els diferents òblasts (regions) com ara les de Lugansk, Khàrkiv o Donetsk, que intenten defensar-se de l'amenaça feixista al temps que impulsen que més zones es rebel·len contra el nou govern. El principal focus del conflicte resta a aquesta zona del país, on ja només resten dues repúbliques populars (Lugansk i Donetsk) però que han organitzat unes brigades antifeixistes per a fer front al domini sobre les zones controlades per les repúbliques populars i que continuen animant a la resta de les antifeixistes del Donbass i Ucraïna, així com també d'arreu del món, arribant-se a crear unes brigades internacionalistes per a donar suport a les brigades antifeixistes de les repúbliques populars.

Davant d'aquesta dramàtica situació, des d'ARRAN manifestem el nostre suport a les repúbliques populars de Donetsk i Lugansk i a la lluita antifeixista que estan duent a terme, i condemnem el nou govern colpista i feixista.

Palestina

Aquest conflicte es remunta al 1948, quan es proclama l'estat d'Israel a terres palestines. La creació d'aquest estat fou immediatament recolzada pels Estats Units i els seus aliats europeus i l'ONU. Des de llavors l'estat d'Israel ha massacrat el poble palestí sempre amb la cobertura, tant política com militar, de l'imperialisme occidental. Des de llavors l'organització i la tàctica de la lluita per l'alliberament de Palestina ha pres diverses formes, i en alguns casos fins i tot s'ha hagut d'arribar a fer negociacions i acords de pau, tant de la comunitat internacional com a nivell bilateral entre l'Autoritat Nacional Palestina (el més semblant a un govern propi) i l'estat d'Israel. Però clar queda que cap d'aquests acords ha servit, l'estat d'Israel continua endurant les seues polítiques i llançant atacs massius contra la població palestina. En aquesta ocasió ha dut a terme aquest estiu una operació anomenada "marge protector" que ha servit per assassinar indiscriminadament la població palestina amb l'excusa dels precaris míssils llençats des de Gaza.

Tot i la informació que rebem des dels mitjans de comunicació de l'imperialisme occidental cal entendre que la lluita per l'alliberament de Palestina no la duen a terme només els jihadistes de Hamàs, sinó que hi ha diverses organitzacions - algunes socialistes com el FPLP o el FDLP - que defensen la construcció d'un estat palestí socialista.

Davant d'açò ens solidaritzem amb el poble palestí i la seua lluita per l'alliberament, i condemnem l'existència i les polítiques racistes i genocides de l'estat d'Israel. Cridem a secundar la campanya internacional de Boicot, Desinversions i Sancions a l'estat d'Israel

(BDS) com l'eina més eficaç de solidaritat internacionalista amb Palestina.

Conclusió

Com ha quedat clar amb aquestes anàlisis breus, el nexa d'unió entre aquests tres conflictes és la intervenció de l'imperialisme occidental en tots ells. En els tres casos l'objectiu passa per ser la instauració de règims més favorables als interessos de l'imperialisme, i per aconseguir-ho s'ha seguit una estratègia prou similar en els tres casos: per una banda, armar aquells que pretenen instaurar el règim proimperialista; i per altra, fer una campanya mediàtica de criminalització del règim anterior i d'exaltació dels imperialistes.

Contra aquesta manipulació mediàtica la nostra tasca com a organització antiimperialista és socialitzar una informació real respecte aquests conflictes i fer un posicionament ferm contra l'imperialisme i a favor del bàndol que el combat, l'antiimperialista.

Pobles rebels contra l'imperi!

Solidaritat internacionalista amb les oprimides d'arreu!

[Castellano]

Pueblos rebeldes contra el imperio! AR ante las últimas agresiones del imperialismo

Ante los conflictos provocados por las últimas agresiones imperialistas en todo el mundo, desde ARRAN queremos hacer público un breve análisis de estos conflictos y emitir un posicionamiento nítidamente antiimperialista frente a estos. Como organización socialista y feminista entendemos que vivimos bajo un sistema capitalista y patriarcal que se encuentra en su fase imperialista, representada principalmente por el bloque EEUU-UE y la OTAN. Este gran bloque imperialista busca constantemente seguir acumulando capital mediante la subyugación del resto de pueblos del mundo para apropiarse de sus recursos y riqueza. Para hacerlo, no tienen ningún problema en apoyar o impulsar golpes de estado o guerras para imponer gobiernos sumisos a sus intereses o al revivir el terror del fascismo el racismo y el sionismo. Últimamente los intereses del imperialismo se han materializado en conflictos en Siria, Ucrania y Palestina, donde han mostrado su cara más cruda.

Siria

La crisis comenzó en marzo del 2011 con una serie de heterogéneas protestas contra el régimen de Bashar al Assad enmarcadas dentro de la llamada Primavera Árabe. En estas protestas se encontraban kurdas, revolucionarias, islamistas, etc que reclamaban cambios por parte del gobierno o incluso pretendían derribarlo.

Después de una serie de protestas a favor y en contra del régimen comenzó una escalada de violencia y represión que polariza el conflicto entre dos bandos enfrentados: por un lado el bando opositor, conformado principalmente por el Ejército Sirio Libre (formado por desertores del ejército regular y civiles) y varias organizaciones yihadistas (al-Nusrat, el

ISIS, Frente Islámico ...); y por otro lado las fuerzas del gobierno sirio, el ejército y las fuerzas de seguridad, con el apoyo del gobierno ruso. Además, a Rojava, la zona del Kurdistán sirio, erigió un tercer agente, el pueblo kurdo, que con el Partido de la Unión Democrática (PYD) y sus Unidades de Protección Popular (YPG) luchan contra el avance del bando opositor y también por la autonomía de su región frente al gobierno sirio.

El bando opositor ha recibido y recibe actualmente el apoyo de EEUU, Turquía y Arabia Saudita entre otros. El apoyo del imperialismo occidental y sus aliados sumisos de Oriente Medio en la oposición es claramente un intento de imponer a Siria un gobierno favorable a sus intereses para continuar apropiándose de los recursos naturales de Oriente Medio y aumentar su influencia en la zona, en lugar del actual gobierno antiimperialista de al Asad. Para conseguirlo han armado y reforzado la estructura del ESL (Ejército Sirio Libre), llegándose a plantear una intervención militar en el país por parte de la OTAN y justificándola por el supuesto uso de armas químicas por parte del régimen (una estrategia comunicativa muy similar a la ya empleada en Irak en 2003 y Libia en 2011).

El apoyo a la oposición hizo que muchos grupos que empezaron protestando contra el régimen (socialistas, kurdas ...) se alejaron del bando opositor y del ESL y se posicionaron con el régimen contra la rebelión financiada y armada por el imperialismo y los gobiernos más reaccionarios de la zona. Así, quedan en un bando las fuerzas que defienden la soberanía de los pueblos de Siria y en el otro aquellas que pretenden imponer un gobierno reaccionario y proimperialista, desmenuzando así muchos años de régimen popular y antiimperialista en Siria que ha logrado grandes mejoras sociales y que hasta ahora ha resistido el embate tanto del imperialismo occidental como del islamismo político y que es la ya última democracia popular en la región.

Por todo esto, nos posicionamos contra los opositores y el ESL que pretenden materializar un golpe de estado para imponer un gobierno proimperialista. Mostramos nuestro rechazo a la injerencia y la intervención de la OTAN y el imperialismo en este conflicto y hacemos valer nuestro apoyo a la soberanía de los pueblos sirio y kurdo.

Ucrania

Durante el otoño de 2013 el gobierno ucraniano comenzó un período de reuniones y negociaciones para acercarse a la UE que cristalizarían en el Acuerdo de Asociación que debía firmarse en noviembre del mismo año. Este acuerdo recibía el apoyo de todos los partidos con representación en el parlamento excepto el Partido Comunista de Ucrania y presionaban al partido del gobierno, el Partido de las Regiones (tradicionalmente más afín a Rusia y los países de la antigua URSS que en Europa y la Unión Europea), para que tomara las medidas que hicieran falta para hacer realidad este Acuerdo. Finalmente, una semana antes de la firma del Acuerdo, el gobierno decidió rectificar y no firmarlo, lo que motivó una ola de protestas pro.europeas todo el país, en especial en Kiev.

Las protestas se alargaron hasta febrero y con el paso del tiempo pasaron de reclamas pro-europeas o de transparencia en el gobierno a claras llamadas por la destitución del gobierno. También con el paso del tiempo los grupos fascistas presentes en las protestas comenzaron a ejercer de vanguardia de estas y fueron tomando un carácter cada vez más violento, llegando a contar con armas de fuego, lo que generó notables disturbios. En estos

momentos los medios de comunicación occidentales iniciaron una campaña de manipulación de los hechos que estaban sucediendo en Ucrania con la intención de justificar la utilidad del Acuerdo de Asociación y dando cobertura a los manifestantes. Esto deja ver los intereses del imperialismo occidental para aumentar su área de influencia hasta Ucrania, país con una posición geoestratégica muy importante para aumentar la presión contra Rusia y controlar gran parte del gas empleado en la Europa central.

Finalmente, en febrero tuvo lugar un golpe de estado que obligó al presidente Yanukovich y gran parte de su partido a abandonar el país y que dio lugar un nuevo gobierno con miembros del partido neofascista Svoboda y con la organización fascista paramilitar Pravy Sektor a las fuerzas de seguridad. Este nuevo gobierno ejerce una brutal represión contra la disidencia ideológica, en especial las comunistas y los sindicatos obreros, las minorías étnicas y el colectivo LGTB.

A raíz de este nuevo gobierno golpista y sus milicias fascistas nacen varios movimientos de resistencia, en especial en el sureste del país, zonas de mayoría obrera y rusófona. En la Península de Crimea el gobierno regional hizo un referéndum donde ganó por una mayoría abrumadora la anexión a la federación rusa, con lo que la zona quedó protegida de la influencia del gobierno golpista.

En Donbass se han creado varias repúblicas populares en los diferentes oblast (regiones) como las de Lugansk, Járkov o Donetsk, que intentan defenderse de la amenaza fascista al tiempo que impulsan que más zonas se rebelan contra el nuevo gobierno. El principal foco del conflicto queda en esta zona del país, donde ya sólo quedan dos repúblicas populares (Lugansk y Donetsk) pero que han organizado unas brigadas antifascistas para hacer frente al dominio sobre las zonas controladas por las repúblicas populares y que continúan animando a el resto de las antifascistas del Donbass y Ucrania, así como también de todo el mundo, llegándose a crear unas brigadas internacionalistas para apoyar las brigadas antifascistas de las repúblicas populares.

Ante esta dramática situación, desde ARRAN manifestamos nuestro apoyo a las repúblicas populares de Donetsk y Lugansk ya la lucha antifascista que están llevando a cabo, y condenamos el nuevo gobierno golpista y fascista.

Palestina

Este conflicto se remonta a 1948, cuando se proclama el estado de Israel en tierras palestinas. La creación de este estado fue inmediatamente apoyada por Estados Unidos y sus aliados europeos y la ONU. Desde entonces el estado de Israel ha masacrado el pueblo palestino siempre con la cobertura, tanto política como militar, del imperialismo occidental. Desde entonces la organización y la táctica de la lucha por la liberación de Palestina ha tomado diversas formas, y en algunos casos incluso se ha tenido que llegar a hacer negociaciones y acuerdos de paz, tanto de la comunidad internacional como a nivel bilateral entre la Autoridad Nacional Palestina (lo más parecido a un gobierno propio) y el estado de Israel. Pero claro queda que ninguno de estos acuerdos ha servido, el estado de Israel continúa endureciendo sus políticas y lanzando ataques masivos contra la población palestina. En esta ocasión ha llevado a terma este verano una operación llamada "margen protector" que ha servido para asesinar indiscriminadamente la población palestina con la

excusa de los precarios misiles lanzados desde Gaza.

A pesar de la información que recibimos desde los medios de comunicación del imperialismo occidental hay que entender que la lucha por la liberación de Palestina no la llevan a cabo sólo los yihadistas de Hamás, sino que hay varias organizaciones - algunas socialistas como el FPLP o el FDLP - que defienden la construcción de un estado palestino socialista.

Ante esto nos solidarizamos con el pueblo palestino y su lucha por la liberación, y condenamos la existencia y las políticas racistas y genocidas del estado de Israel. Llamamos a secundar la campaña internacional de Boicot, Desinversiones y Sanciones al estado de Israel (BDS) como la herramienta más eficaz de solidaridad internacionalista con Palestina.

conclusión

Como ha quedado claro con estos análisis breves, el nexo de unión entre estos tres conflictos es la intervención del imperialismo occidental en todos ellos. En los tres casos el objetivo pasa por ser la instauración de regímenes más favorables a los intereses del imperialismo, y para conseguirlo se ha seguido una estrategia bastante similar en los tres casos: por un lado, armar aquellos que pretenden instaurar el régimen proimperialista; y por otra, hacer una campaña mediática de criminalización del régimen anterior y de exaltación de los imperialistas.

Contra esta manipulación mediática nuestra labor como organización antiimperialista es socializar una información real respecto estos conflictos y hacer un posicionamiento firme contra el imperialismo y a favor del bando que el combate, el antiimperialista.

Pueblos rebeldes contra el imperio!
Solidaridad internacionalista con las oprimidas!

Traducido por La Haine

<https://ppcc.lahaine.org/pobles-rebels-contre-limperie-arran>